



Psalmus

CXXXV

Expositio psalmi.

Al. 1 In con- uertendo

**C**um conuerterit dñs captiuitates sion: facti sum⁹ sicut consolati. Hoc uoluit dicere: facti sumus gaudentes. Quia cum conuerterit dñs captiuitate sion. Quae sion: Iherusalem eterna sion. Quod eterna sion: Quod captiua sion: In angelis eterna: in hoib⁹ captiua. Non em̄ oēs illius ciuitatis ciues captiui sunt: s̄ q̄ inde pegrinant ipsi captiui sunt. Homo ciuis ē hierusalem: sed uenditus sub p̄cō: fact⁹ est pegrin⁹. De ppagine ip̄sius natum est genus hūanū: et impleuit terras captiuitatis sion: Et ista captiuitas sion quō ymbra ill⁹ hierusalem: Umbra illius sion quam acceperunt iudei in imagine: in figura fuit in captiuitate in babilonia: et post septuaginta annos rediit ille ppl⁹ ad ciuitate suā. Septuaginta anni significat oē temp⁹: qd̄ septē dieb⁹ uoluit. Quā autē trāserit omne t̄p̄s: tunc redim⁹ et nos ad patriam n̄ram: quō ille ppl⁹ post septuaginta annos rediit a captiuitate babiloniae. Babilonia est em̄ mūdus iste. Babilonia em̄ interpretat confusio. Videte si non est confusio tota uita hūana. Quicqd̄ agit hoies in spe uana: qñ cognouerint qd̄ agūt: erubescūt. Quare laborāt: Qui laborāt: Filij meis inquit. Et ipsi cui: Filij suis. Et ipsi q̄b⁹: Filij suis. Nemo ē sibi. Ab ista ḡ p̄fusione iam pueri erant q̄b⁹ dicit Ap̄ls: Quā em̄ gloriam habebatis in his in q̄bus nūc erubescitis: Cōfusus est ergo ista tota uita rerū hūanarū: non pertinens ad deū. In hac p̄fusione: id est in ista babilonia: captiua tenet sion: S̄z p̄uertit dñs captiuitates sion: et facti sum⁹ inq̄t sic p̄solati: id ē gaudiū sum⁹ tāq̄ p̄solationē accipiētes. Cōsolatio non est nisi miserorū: Cōsolatio nō est nisi gemitū et lugentiū. Quare quasi p̄solati: nisi q̄ adhuc gemit⁹: Gemit⁹ in spe: p̄solamur in re. Cū trāserit spes: de gemitu gaudium uenit eternū: ubi non opus erit p̄solatioe: qz nulla miseria fauciabitur. Quare autē uelut p̄solati ait: et non ait p̄solati: Non temp⁹ quasi ad similitudinem ponit hoc uerbum: sicut: qd̄ dicim⁹ aliquid ad p̄rietates refert: aliquid ad similitudinem. Modo ad p̄rietatem relatum est. S̄z exempla nobis etiā de cōmuni locutione hoim̄ danda sunt: ut facile intelligat quō dicim⁹: Sicut uixit pater: ita et filius: Ad similitudinem hoc dicimus: Et sicut p̄c̄ moxif: ita homo moxif: Ad similitudinem hoc dicit. Quādo autē hoc dicimus: Fecit sicut uir bonus: nunqd̄ non est uir bonus: sed similitudinem habet uiri boni: Fecit tāq̄ iustus: Hoc tanq̄ non negat eum iustum esse: s̄ p̄rietatem eius ostēdit. Fecisti sicut senator: Ergo non sum senator si dicat: imo quia es: sicut senator fecisti: Et quia iust⁹ es: sicut iustus fecisti: et quia bonus es: sicut bon⁹ fecisti. Ergo quia et isti uere p̄solati erant: sicut p̄solati gaudebat: id est magnū erat gaudiū ip̄sōz tanq̄ p̄solatoz. Illo p̄solante moxif: ros q̄ moxif⁹ est. Quis em̄ moxi gemit⁹: Cōsolat⁹ est ille qui moxifus est ne moxi timerem⁹: Prior resurrexit: ut haberem⁹ qd̄ sperarem⁹. Quia ḡ prior resurrexit: spem nobis dedit: qz in miseria positi spe p̄solati sum⁹. Hinc gaudiū magnū: Et p̄uertit dñs captiuitate n̄raz: ut iam d̄ captiuitate uia teneam⁹: et eam⁹ ad patriā. Jam ḡ redempti in uia nō timeamus insidiātes hostes n̄ros. Ideo em̄ redemit nos: ut nō audeat hostis insidiari nobis: si te uia non re-

cesserim⁹. Ipse em̄ c̄b̄m⁹ factus est uia. Uis non pati latrones: Ait tibi: Quā tibi strauit ad patriā: noli d̄ uia recedere. Tale uia munui: ut latro ad te nō audeat accedere. Tu ab illa noli recedere: et latro ad te nō audeat accedere. Ambula ḡ in christo et canta: gaudens canta tanq̄ p̄solat⁹: quia ille te p̄cessit qui iussit ut sequaris. Tunc replet⁹ est gaudio os n̄m: et lingua n̄ra exultatioe. Quis frater mei qd̄ habem⁹ in corpore quō replet⁹ gaudio: Nō solet impleri: nisi aqua aut cibo: aut potu: aut aliquid re tali missa in os. Implet⁹ aliquid os nostrū: et p̄ est qd̄ dicim⁹ sanctitati uestre: Quis os pleni habem⁹ loqui non possum⁹. Habem⁹ autē intus os: id est in corde: unde quicqd̄ p̄cedit: si malū est inq̄nat nose: si bonū est mūdāt nos. De ip̄sō em̄ ore audistis: ubi euangeliū legeret. Inultabat em̄ iudei dño: qz discipuli eius non lotis manib⁹ mādūcabant. Illi inultabant qui mūdiciam foris habebāt: et intus maculis pleni erant. Illi inultabant quoz iusticia non erat: nisi i oculis hominū: Dñs autē querit mūdiciam nostrā interiorē: Quae si fuerit: necesse est ut et q̄ foris sunt mūda sint. Undate inq̄t quē intus sunt: et q̄ foris sunt mūda erunt. Ipse dñs dicit alio loco. Serum date elemosinas: et ecce omnia munda sunt uobis. Unde autē procedit elemosina: De corde. Si em̄ manū porrigas: nec in corde miserearis: nihil fecisti. Si autē in corde miserearis: etiam si non habeas qd̄ porrigas manu: acceptat deus elemosinam tuam. Illi autē iniqui foris querebāt mūdiciam. De talibus erat etiam ille phariseus qui inuitauerat dñm: quando accessit mulier quae in ciuitate peccatrix erat et famosa: quae lacrymis lauit pedes dñi: terxit capillis: unxit unguētō. Phariseus ḡ qui inuitauerat dñm: et mūdiciam non habebat nisi fornicus corporis: corde autem plenus erat iniquitate et rapina: dixit apud semetipsum: Iste si est pheta: sciret quae mulier illi accessit ad pedes. Unde nouerat uirum sciret an nesciret: Sed ideo eum nescire arbitratus est: quia non a se eam repulit. Si em̄ accessisset ad ip̄sum phariseus talis mulier: ille q̄ mūdiciam tenebat quasi in carne exufflaret: repelleret: abijceret: ne imunda tangeret mundū: et transiret eius mūdiciam. Quia hoc non fecit dñs: iō illuz credidit nescisse qualis mulier illi accessisset ad pedes. Dñs autem non solum illam nouerat: sed et cogitationes illius audiebat: Quae et si contact⁹ corporis aliquid facit o imūde pharisee: caro dñi posset pollui cōtactu mulieris: an mulier mūdari cōtactu dñi: Permittebat autē medicus egrotantē tangere medicamentū: et illa ḡ uenerat nouerat medicū: et ḡ solebat in sua fornicatioe foratate esse frontosa: frontosior facta ē ad salutē. Irrupit in domū q̄ non erat inuitata: s̄ uulnera habebat: et illic uenerat ubi medicus recūbebat. Ille autē q̄ inuitauerat medicū sanus sibi uidebat: p̄tea nō curabat. Iam ḡ sequit⁹ in euāgelio nos: quō p̄fusus ē ipse phariseus: cū ei ostēderet qz et illa mulierē nouerat: et cogitationē cordis ip̄s⁹ audierat. S̄z ad id reuertamur quod modo de euāgelio lectū est qd̄ p̄tinet ad p̄sentē uersū: ubi dicit⁹: Implet⁹ est gaudio os n̄m: et lingua n̄ra exultatioe. Quis em̄ qd̄ os et ḡ lingua: Attēdat charitas uia. Inultat⁹ ē dño: qz nō lotis manib⁹ discipuli ei⁹ mādūcabāt: Respondeat illis domin⁹ sicut oportet